

[Aksel Larsen.]

der sikrer, at pengenes værdiforringelse ikke fortsætter, så skal der nok komme mere gang i opsparingen.

For øvrigt: vi talte om bankernes reklamer. Det er jo sådan, at vi lever i en reklamebetonet tilværelse, hvor alle mulige, der har noget at sælge, gør, hvad de kan for at påvirke folk til at give deres penge hurtigst muligt ud, og det modvirker naturligvis også opsparingen. Hvis man ville gøre noget ved denne reklame, der stort set tilsiger at få folk til at anskaffe noget, de ellers ikke ville have anskaffet, så tror jeg nok, at dette land ville være noget mere velstående. Hr. Henry Christensen har jeg ikke ret meget at sige til, ud over at det bedrøver mig jo noget, at han, som er så stærk i danske ordsprog, så han kan tale om Balle-Lars, går hen og overvurderer sig selv, for det var jo ikke hr. Henry Christensens ord til Balle-Lars, der var spildt. Det var Guds ord, der var spildt på Balle-Lars. Men det vidste hr. Henry Christensen altså ikke.

Det, jeg vil sige til hr. Henry Christensen, er også til hr. Poul Schlüter, nemlig dette: nu har vi hørt et par næsten fanatiske agitationstaler imod pensionssystemet for tjenestemænd, og hvis det er de herrer og deres partiers alvorlige anstødssten, så vil jeg virkelig henstille, at man kommer med forslag her i tinget om, at vi må have en anden ordning for tjenestemændene. Det er i hvert fald ikke en ordentlig manér at agitere for indekssparing ved at sige: tjenestemændene har det alt for godt.

Jeg anbefaler ændringsforslaget, og ved tredje behandling vil min gruppe stemme for lovforslaget.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg vil gerne takke de tre partier, som har kunnet give tilslutning til forslaget, og kan kun udtrykke beklagelse over, at jeg ikke er i stand til at takke alle partier i folketinget for en sådan standpunkttagen.

Hr. Poul Dalsager gjorde en bemærkning om, at man skulle kigge på andre former for opsparing, og i denne henseende blev jeg spurgt af hr. Bernhard Baunsgaard, hvorledes regeringen så på spørgsmålet, om jeg forberedte ophævelse af andre skattebe-

gunstigede spareordninger. Hertil vil jeg gerne sige, at vi interesserer os i regeringen for spareproblemerne, og vi vil naturligvis overveje alle de forskellige spareordninger, der findes. Jeg vil også gerne gentage, hvad der er begrundelsen for dette forslag, at vi er imod skattebegunstigede opsparinger, og vi er imod indeksregulerede opsparinger. Men vi har fremsat dette forslag, fordi vi ønsker at få dette forslag gennemført, og har ikke stillet andre forslag. Men jeg er da villig til at gå ind i en overvejelse af andre problemer vedrørende opsparingen.

Til både hr. Poul Schlüter, hr. Henry Christensen og hr. Bernhard Baunsgaard, der klagede over, at udvalgsarbejdet var gået for hurtigt, vil jeg gerne sige, at jeg tror, det er rimeligt over for både de pengeinstitutter, der forvalter indekssparing, og de borgere, der eventuelt måtte have foretaget tegning af indekskontrakter for forbehold, at de får en afklaring af, hvorvidt lovforslaget bliver vedtaget eller ikke. Jeg tror ikke, det havde været hensigtsmæssigt, om man havde skubbet en sådan afgørelse ud til engang ind i det nye år. Derfor var det rimeligt, at vi fra regeringens side ønskede at få en afklaring, inden tinget tager juleferie.

Jeg mener, vi har svaret fra ministeriets side på de spørgsmål, der er stillet, og jeg kan kun beklage, at det sidste svar først er fremkommet for, jeg tror et par timer siden — det var i øvrigt et supplerende svar på et spørgsmål, der tidligere var stillet, og som ikke havde kunnet besvares tilstrækkelig fyldestgørende på den korte tid, der var stillet til rådighed. Men jeg mener, at alle spørgsmål nu er besvaret.

Til de bemærkninger, som både hr. Poul Schlüter og hr. Henry Christensen gjorde, vil jeg gerne i lighed med hr. Aksel Larsen gøre opmærksom på, at den tale, man fører her, vender sig ret ensidigt imod tjenestemandsbegrebet. Vi vekslede et par ord om det ved første behandling, og jeg forstod, at der ikke i disse sammenligninger, som især hr. Henry Christensen ønskede at foretage, skulle ligge noget som helst tjenestemandsfjendsk. Det virker ikke overbevisende, når hr. Henry Christensen og for den sags skyld hr. Poul Schlüter også nu ved anden behandling benytter sig af lejligheden til